

SVETA DEŽELA - POTOPIS

Simon Peter pa je stal in se grel. Rekli so mu: "Mar nisi tudi ti izmed njegovih učencev?" Tajil je in rekel: "Nisem." Eden izmed služabnikov vélikega duhovnika, sorodnik tistega, ki mu je Peter odsekal uho, je dejal: "Ali te nisem videl z njim na vrtu?" Peter je spet zanikal; in takoj je petelin zapel. Jn 18, 25-27

22. 4. 2023 – 8. dan, okoli poldneva: Jeruzalem, Saint Peter in Gallikantu

Sedimo v senci na klopcah ob cerkvi Saint Peter in Gallikantu, kar v prevodu pomeni "Sveti Peter pri petelinjem petju" in jemo okusne sendviče. Uživamo v panoramskem razgledu, ki seže vse do Oljske gore Spodaj pod goro teče studenec Siloa, kamor je Jezus usmeril slepega: **"Ko je to izgovoril, je pljunil na tla in s slino naredil blato. Pomazal mu je z blatom oči in mu rekel: "Pojdi in se umij v vodnjaku Síloa" (kar v prevodu pomeni Poslani). Odšel je torej in se umil. Ko se je vrnil, je videl." Jn 9, 6-7**

Pred nami se na široko razprostira dolina Cedron. Spominjam se pogleda na potok Cedron izpred nekaj let. To je zares skromen potoček. Ko sem prvič videla njegovo strugo, me je kar pretreslo. Kakor, da noče zbujati prevelike pozornosti, tiho prečka dolino, pogled nanj pa vedno prikliče žalosten spomin - spomin na Jezusovo trpljenje. **"Oljsko goro tiha noč pokriva, potok Cedron žalostno šumlja, blede luna za oblak se skriva, zvezdica nobena ne miglja." Ljudska, cerkvena pesem.**

Prvo zaslišanje je potekalo prav tu, na tem kraju, kjer mi počivamo v senci. Hitro si začnem zapisovati besede naše vodnice, sestre Darjane Toman, ki nam vse posebej razlaga. Njena razlaga vključuje dogodke Stare in Nove zaveze, ki so se zgodili na tem kraju: "Tu je bival Hana, tast velikega duhovnika Kajfa. Sem so privedli vklenjenega Jezusa.

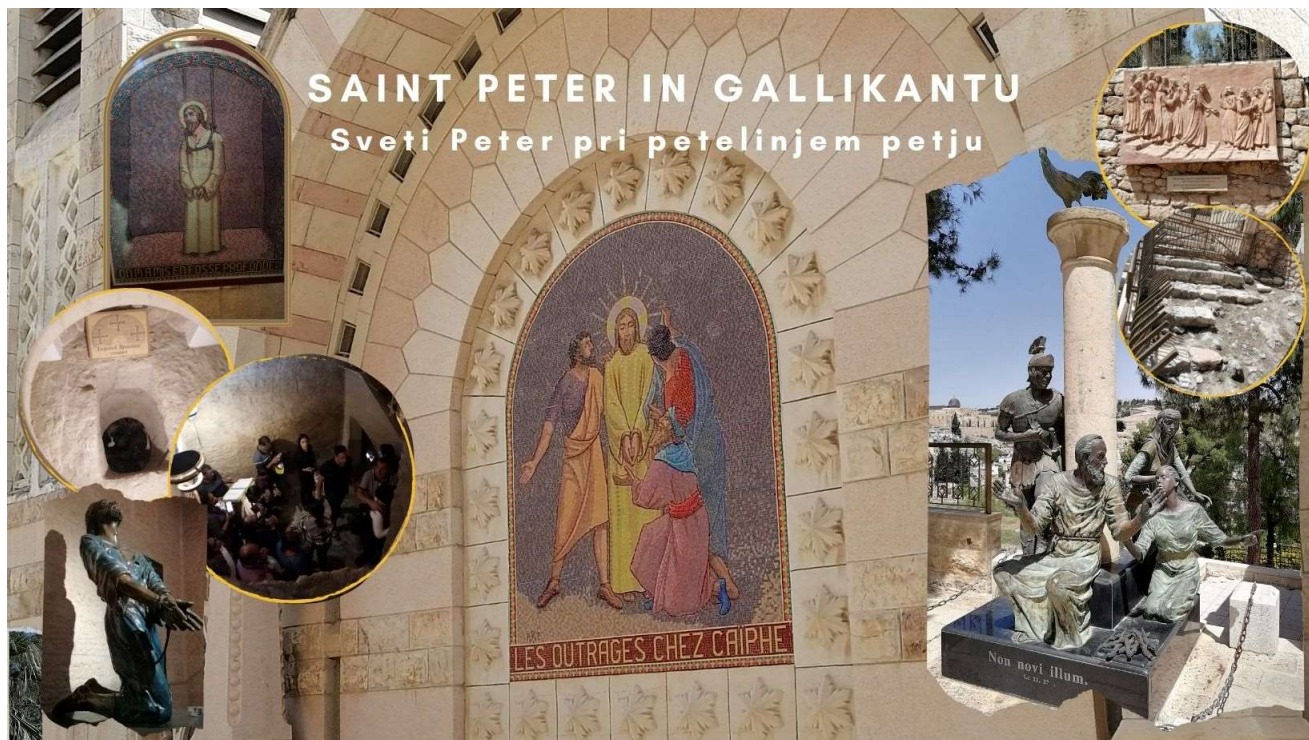
Sedaj pa gledamo Staro zavezo ... Salomon je imel žene drugih ljudstev in da je vzdrževal mir, jim je tu zgradil templje, kjer so lahko žrtvovale svojim bogovom. To je bilo za Jude veliko pohujšanje. Njegov oče, kralj David je bil za razliko od Salomona pravoveren.

V Jezusovem času so bili tukaj zapor. En zapor, velik kot cisterna, je bil pripravljen za posebej nevarne zapornike. Veliki duhovniki so tu pri prvem zaslišanju pljuvali v Jezusa. Tu so iskali priče a jih niso našli... Tu si je veliki duhovnik pretrgal oblačila... Tukaj, na to dvorišče sta prišla tudi Peter in Janez in se grela ob ognju. To je bilo zvečer oz. ponoči. Jezus je šel v Getsemani nekje po 22 uri. Sem pa so ga privedli okoli polnoči. Tu je petelin trikrat zapel ... Potem so Jezusa morali dati na varno. Z vrvmi so ga zvezali in spustili skozi ozko luknjo na dno, v cisterno – v zapor, pripravljen za posebej nevarne zapornike.

Spomnimo se sedaj, da je pri Baniasu Peter rekel: "Ti si Božji sin, Sin živega Boga." Tu, na tej gori, pa je rekel: "Ne poznam ga!" in to je pravzaprav velika resnica, ker ga res ni poznal."

Sredi dvorišča so zakurili ogenj, in ko so sedli skupaj, je Peter sédel mednje. Ko ga je videla neka dekla, da sedi pri ognju, je uprla vanj oči in rekla: "Tudi ta je bil z njim." On pa je tajil in dejal: "Ne poznam ga, žena." Kmalu nato ga je videl nekdo drug in pripomnil: "Tudi ti si izmed njih." Peter pa je rekel: "Človek, nisem." Kakšno uro pozneje je spet nekdo drug zatrjeval: "V resnici je tudi ta bil z njim, saj je vendar Galilejec." Peter pa je rekel: "Človek, ne vem, kaj praviš." In tisti trenutek, ko je še govoril, je petelin zapel. Lk 22, 55-60

Danes, ko berem Petrovo zatajitev, ki jo je zapisal Luka bolj strogo in nazorno kot Janez, sklanjam glavo in se v duhu tiho postavim poleg Petra. Stojim skupaj z njim in jokam. Tudi sama sem v življenju doživela podoben proces ... Zgodil se je nenadoma, v moji službi, med sodelavci. Sama niti pod razno nisem bila pripravljena na zasliševanje in pogajanje. Bila sem bolna in brez moči... Trepetala sem za službo, ki je bila tisti čas vse moje življenje in sem v procesu zasliševanja ožjega sodelavca povešala oči. In to povešanje oči ni bilo nič drugega, kot besede: "Človek, nisem. Ne poznam ga. Človek, ne vem kaj praviš." Za to izkušnjo sem hvaležna. Po njej mi je bilo dano mnogo boljše razumeti Petra in apostole, ki so se razbežali...

Od tukaj so Jezusa peljali pred sindrij, pred veliki zbor, da bi bil uradno obsojen na smrt. Priti so namreč morali do rimske obsodbe, ker Judje sami ga niso smeli ubiti. Bili so pod rimsko oblastjo. Odpeljali so ga zato do trdnjave Antonija, do guvernerja Pilata, da bi ga on obsodil na smrt.

Jezus je bil sojen na kraju, ki se imenuje Litóstrotos. To je starodavni tlakovani del rimskega foruma. Arheologi so med izkopavanjem našli kamne, kjer so narisane igrice, ki so jih vojaki igrali tisti čas ... In od tam je Jezus nesel križ na Kalvarijo.

Ko je Juda videl, da je Jezus sprejel križ, se je sicer pokesal a ni zaupal v Boga. Ni verjel, da mu bo Bog odpustil. Šel je zato in se obesil.

Napotimo se v cerkev. Ogledamo si luknjo sredi cerkve, skozi katero so Jezusa, zvezanega z vrvmi, spustili v zapor. Potem se po strmih stopnicah tudi sami spustimo v zapor. Pred leti sem v tej luknji ob branju psalma skrivaj jokala. Tokrat pa je bil moj spust v ječo potekal v miru.

Za cerkvijo Saint Peter in Gallikantu se nahajajo originalne stopnice iz Jezusovega časa. Danes so ograjene, ker so jih ljudje začeli po koščkih odnašati domov. Tudi jaz rada pobiram kamenje s tal. Na to, da bi odkrhnila starodavno stopnico, pa res nisem pomislila. Dobro je, da so te svete stopnice, po katerih se je vzpenjal naš Odrešenik, zaščitili. Ta gora je marsikaj prenesla. Marsikaj je prestala... Blagoslavljam jo v imenu Jezusa Kristusa, ker je zdržala ta proces in se ni zrušila na ljudi ter jih pod seboj pokopala.

Mojca Erzar, predstavnik skupnosti Romar